

Δημιούργημα του Wil C. Kerner, παιδιού με αυτισμό ηλικίας 12 χρονών.

Η Παγκόσμια Ημέρα Ευαισθητοποίησης για τον Αυτισμό (World Autism Awareness Day) καθιερώθηκε να εορτάζεται, κάθε χρόνο, στις 2 Απριλίου, από το 2007, με απόφαση της γενικής συνέλευσης του ΟΗΕ, με σκοπό την ενημέρωση της κοινής γνώμης για την εν λόγω διαταραχή και τις σχετιζόμενες προκλήσεις που αντιμετωπίζουν τα άτομα και οι οικογένειές τους.

Ο όρος Διαταραχές Αυτιστικού Φάσματος περιγράφει ένα ευρύ φάσμα νευροαναπτυξιακών διαταραχών με κοινά χαρακτηριστικά, τη διαταραγμένη κοινωνική αλληλεπίδραση (λεκτική και μη λεκτική επικοινωνία), την ανάπτυξη ιδιαίτερων – ειδικών ενδιαφερόντων, τις αισθητηριακές δυσκολίες, οι οποίες εκδηλώνονται άλλοτε με υποευαισθησία και άλλοτε με υπερευαισθησία στα αισθητηριακά ερεθίσματα, καθώς και τα επαναλαμβανόμενα μοτίβα συμπεριφοράς (American Psychiatrics Association, 2013). Τα αγόρια εμφανίζουν τη διαταραχή συχνότερα από τα κορίτσια σε αναλογία 4 αγόρια 1 κορίτσι. Η κατανόηση, λοιπόν, της εν λόγω διαταραχής αποτελεί, ίσως, το σημαντικότερο βήμα για την κατανόηση και της διαφορετικότητας της εκδήλωσής της από άτομο σε άτομο.

Οι διεπιστημονικές ομάδες του ΚΕ.Δ.Α.Σ.Υ. αξιολογούν τις δυσκολίες, αλλά και τις ικανότητες των μαθητών με αυτισμό και προτείνουν τα κατάλληλο Εξατομικευμένο Πρόγραμμα Παρέμβασης για κάθε μαθητή όπως και το κατάλληλο σχολικό πλαίσιο φοίτησης. Η εκπαίδευση των μαθητών με ΔΑΦ πραγματοποιείται στη γενική τάξη με διαφοροποίηση ή με παράλληλη στήριξη ή φοίτηση στο τμήμα ένταξης ή σε σχολική μονάδα ειδικής αγωγής. Στόχος είναι η συμπερίληψη και η επαγγελματική κατάρτιση των μαθητών με ΔΑΦ.

Η πολυπλοκότητα της διαταραχής και η διαφορετικότητα των ατόμων που ανήκουν στο φάσμα επιβάλλει τη διαφορετικότητα και των προσεγγίσεων - παρεμβάσεων που θα υλοποιηθούν. Το πρόγραμμα παρέμβασης των μαθητών με ΔΑΦ εστιάζει στην κοινωνικότητα,

την αισθητηριακή ρύθμιση, την επικοινωνία, τη συμπεριφορά, τη γλωσσική ανάπτυξη, την κοινωνική κατανόηση, καθώς και τη συμβουλευτική των γονέων.

Η Εντατική Αλληλεπίδραση (*Intensive Interaction*), η Αισθητηριακή Ολοκλήρωση (*Sensory Integration*), τα εναλλακτικά πρόγραμμα επικοινωνίας όπως πχ. ΜΑΚΑΤΟΝ, οι κοινωνικές ιστορίες που βοηθούν στην κοινωνική κατανόηση, το πρόγραμμα Hanen που βοηθά στην καθοδήγηση γονέων, το πρόγραμμα Floortime που εστιάζει στην κοινωνική και επικοινωνιακή ανάπτυξη με την εμπλοκή των γονέων, η Δομημένη Εκπαίδευση με το πρόγραμμα TEACCH συμπεριλαμβάνονται σε ένα ολιστικό πρόγραμμα παρέμβασης.

Καθοριστικό ρόλο, ωστόσο, για την πρόοδο του μαθητή με ΔΑΦ διαδραματίζει και η συμβουλευτική της οικογένειας. Ειδικότερα, σημαντική είναι η εκπαίδευση της οικογένειας και η συνεργασία τους με τους ειδικούς, με σκοπό τη γνώση και κατανόηση των δυσκολιών των παιδιών της και τον τρόπο αντιμετώπισής τους.

Το ΚΕ.Δ.Α.Σ.Υ. εργάζεται διεπιστημονικά και βρίσκεται συνεχώς δίπλα στις οικογένειες ατόμων με ΔΑΦ, συνεργαζόμενο και με άλλους φορείς. Το προηγούμενο έτος, μάλιστα, διεξήχθη μεγάλης κλίμακας έρευνα από τη Μονάδα Αναπτυξιακής Παιδιατρικής της Β΄ Παιδιατρικής Κλινικής του ΕΚΠΑ με τη συμμετοχή όλων των ΚΕ.Δ.Α.Σ.Υ. της χώρας. Τα αποτελέσματα που αφορούσαν τον επιπολασμό, τη διασπορά, την κατανομή φύλλου και την ηλικία πρώτης διάγνωσης των Διαταραχών Αυτιστικού Φάσματος στα παιδιά σε εθνικό και περιφερειακό επίπεδο, κατέδειξαν ότι περισσότερα από 1 στα 100 Ελληνόπουλα, ηλικίας 10 και 11 ετών εμφανίζουν ΔΑΦ με τον αριθμό των αγοριών να είναι τετραπλάσιος από αυτόν των κοριτσιών.

Σκοπός των ΚΕ.Δ.Α.Σ.Υ. είναι η υποστήριξη των μαθητών, των σχολικών μονάδων της Αιτωλοακαρνανίας για τη διασφάλιση της ισότιμης πρόσβασης όλων ανεξαιρέτως των μαθητών στην εκπαίδευση και την προάσπιση της αρμονικής ψυχοκοινωνικής τους ανάπτυξης και προόδου. Εργαζόμαστε για την ευαισθητοποίηση του κοινωνικού συνόλου, την προώθηση συνεργασιών ανάμεσα στις σχολικές μονάδες, τους γονείς ή κηδεμόνες, τους επιστημονικούς και κοινωνικούς φορείς, τις υπηρεσίες της τοπικής αυτοδιοίκησης, τα Α.Ε.Ι., καθώς και την ευαισθητοποίηση της ευρύτερης κοινότητας σε θέματα δικαιωμάτων του παιδιού, διαφορετικότητας και ψυχοκοινωνικής υγείας.

Πρέπει να αναγνωρίζουμε τις διαφορές
πρέπει να χαιρετίζουμε τις διαφορές
έως ότου η διαφορά να μη διαφέρει πια»

Adela Allen